

[Industriministeren]

være lykkedes det langtfra at nå til en enig indstilling. Udvalget delte sig i 8 forskellige grupper med hver sit bud på en ændret lovgivning.

Når jeg alligevel har ment at måtte fremsætte forslag om ændring af butikstidsloven, er baggrunden bl.a., at der siden 1976, hvor loven trådte i kraft, er sket ændringer i familiemønsteret.

Reglen om, at den supplerende butikstid højest må fordeles over 3 dage, foreslås derfor ophævet. Det vil således være muligt at fordele anvendelsen af den supplerende butikstid over alle hverdage. En butik vil f.eks. efter forslaget få mulighed for at holde åbent mandag-fredag til kl. 18.30 og lørdag til kl. 13. Hvis en butik måtte ønske at holde åbent lørdag til kl. 14, kan den i det angivne eksempel frit vælge at forkorte åbningstiden, på hvilken anden ugedag der passer bedst til netop denne butiks forhold og kunder.

Samtidig foreslås, at den supplerende butikstid ikke kan placeres på ugens 5 første dage efter kl. 20.

Et andet aspekt, som jeg mener man bør tage hensyn til, er turismen. Vi ønsker jo alle at tilgode turistene, og at de skal komme i stort antal. Der bør så også være indkøbsmuligheder for dem. Derfor foreslås i § 5 a en ny bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte organisationer kan give tilladelse til udvidede butikstider for butikker beliggende i områder, der i særlig grad besøges af turister. En sådan tilladelse kan dog ikke gives til åbningstider, der ligger efter kl. 20 på ugens 5 første dage og efter kl. 16 på lørdage.

Det kan bestemmes, at tilladelsen ikke skal gælde butikker, der fører nærmere bestemte varer. Som eksempel kan nævnes ferske fødevarer. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter den nye bestemmelse skal kunne indbringes for Butikstids-Ankenævnet, der i dag behandler ankesager vedrørende åbningstider i bl.a. sommerhusområder.

I øvrigt er der foreslået nogle mindre ændringer i butikstidsloven, og om disse ændringer henviser jeg til lovforslaget og bemærkningerne hertil.

Det er min opfattelse, at de foreslåede ændringer ikke går videre end, at det skulle være muligt at nå til bred enighed herom.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige og af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forstærket indsats mod langvarig ledighed).

(Lovforslag nr. L 258).

Med stemmer fra regeringspartierne og Det Radikale Venstre blev en ny arbejdstilbudsordning vedtaget den 21. juni 1985 (lov nr. 291). Der skete herved et betydningsfuldt skift i beskæftigelsespolitikken, idet ledige, som har udnyttet første arbejdstilbud, i tilfælde af fornyet ledighed kan vælge en uddannelse med uddannelsesydelse eller begynde som selvstændige med iværksætterydelse.

Det blev vedtaget, at forslag til revision af loven fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1986-87.

Med henblik på at indhente erfaringer om ordningerne er der gennemført en spørgeskemaundersøgelse af Socialforskningsinstituttet og en undersøgelse af ordningernes administration af konsulentfirmaet T. Bak-Jensen. Videre har Arbejdsdirektoratet udarbejdet en registerundersøgelse, der omfatter en bearbejdnings af statistisk materiale om de ledige.

Disse omfattende undersøgelser blev offentliggjort i februar 1987.

For at sikre rimelig tid til at overveje, hvorledes de nye ordninger med uddannelsesydelse og iværksætterydelse kan revideres til gavn for de ledige, indgik regeringen og Det Radikale Venstre i foråret 1987 en aftale om at foreslå, at forslag til lov om revisionen af ordningen blev udskudt til folketingssamlingen 1987-88.

Aftaleparterne var enige om, at udskydelsen af lovrevisionen ikke måtte stille de ledige i en usikker situation. Derfor skulle der gives et ekstra arbejdstilbud til ledige, som har afsluttet seneste arbejdstilbud inden den 1. juli 1986.

Lovforslaget om udskydelse af lovrevisionen og det ekstra arbejdstilbud blev vedtaget af et bredt flertal af Folketinget som lov nr. 368 af 10. juni 1987.

I december 1987 er der mellem regeringen og Socialdemokratiet opnået enighed om, at reglerne om de forlængede dagpenge ophæves pr. 1. januar 1989. Indtil dette tidspunkt skal der sikres dispensationsmulighed fra gældende bestemmelser om arbejdstilbud, således at de ledige, der er eller inden 1. januar 1989 ville kom-

[Arbejdsministeren]

me på forlængede dagpenge, fordi de ikke opfylder 26-ugers-reglen, får et ekstra arbejdstilbud.

Lovforslagene om det ekstra arbejdstilbud og ophævelse af reglerne om forlængede dagpenge blev vedtaget af Folketinget som lov nr. 109 og lov nr. 110, begge af 5. marts 1988.

I overensstemmelse med aftalen i foråret 1987 med Det Radikale Venstre offentliggjorde jeg i forbindelse med Folketingets åbning i oktober 1987 sigtepunkterne for den kommende lovrevision.

Og i overensstemmelse med regeringens forståelse med Socialdemokratiet i forbindelse med finansloven for 1988 har jeg drøftet lovrevisionen med arbejdsmarkedets parter.

Drøftelserne med arbejdsmarkedets parter var konstruktive, men der var ikke basis for at færdigforhandle et oplæg, som parterne og regeringen kunne enes om.

Jeg har derfor valgt at lægge mit forslag til en sammenhængende revision af indsatsen mod langvarig ledighed frem til åben drøftelse i Folketinget.

Lovforslaget bygger på en overbevisning om, at tilbudene om uddannelses- og iværksætterydelse grundlæggende er de helt rigtige elementer i arbejdsmarkedspolitikken.

Erfaringerne viser, at beskæftigelsesmulighederne for de over 12.000 ledige, der siden ordningens start har benyttet sig af tilbudene, er væsentligt forbedret.

Der er derfor basis for at bevare og videreudvikle tilbudene om uddannelses- og iværksættelse.

Gennem forbedringer af tilbudene vil langt flere ledige tilskyndes til at benytte ordningerne og dermed selv medvirke til, at ledighed ikke udvikler sig til langvarig ledighed.

De forbedringer, der er indeholdt i lovforslaget, tager også hensyn til, at de ledige har meget forskellige baggrunde og forudsætninger, og at nogle ledige derfor har brug for ekstra intensiv støtte.

Den forstærkede indsats mod langvarig ledighed, som lovforslaget sigter mod, betyder, at alle ledige gives muligheder for selv aktivt at forbedre deres chancer for beskæftigelse.

I forlængelse af de foreslåede forbedringer af ordningerne lægger forslaget om ændring af arbejdsformidlings- og arbejdsløshedsforsikringsloven endvidere op til en mere aktiv indsats fra arbejdsløshedskasserne.

Formålet er at forbedre kassernes vejledningsindsats over for de ledige samt at øge de lediges motivation for tidligt i ledighedsforløbet at være arbejdssøgende og deltage i aktiviteter, der forbedrer beskæftigelsesmulighederne.

De foreslåede ændringer i arbejdstilbudsløven vil betyde, at der sker en udvidelse og forbedring af de beskæftigelsesfremmende tilbud til ledige, der er medlemmer af en arbejdsløshedskasse. Det findes derfor rimeligt samtidig med disse forbedringer at styrke stabiliteten i medlemskabet af arbejdsløshedsforsikringen og tilknytningen til arbejdsmarkedet, således at dagpengeret først indtræder efter 18 måneders medlemskab mod hidtil 1 år.

Lovforslaget indeholder følgende ændringer i:

a. Lov om arbejdstilbud til ledige:

Ret til at modtage iværksætterydelse efter 6 måneders ledighed.

Ret til at få uddannelsesydelse før arbejdstilbudet samt mulighed for uddannelsesydelse i op til 2½ år for ledige, der har særlig risiko for langvarig ledighed.

Adgang til fortsatte arbejdstilbud for ledige over 50 år.

Adgang til 2. arbejdstilbud for ledige, der har gennemført et arbejdstilbud og efterfølgende har fuldført en uddannelse med uddannelsesydelse, men som fortsat er ledige.

Udvidelse af uddannelsesmulighederne for ledige under 25 år, der modtager uddannelsesydelse.

b. Lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.:

Forlængelse af ventetiden for dagpengerettens indtræden for nye medlemmer af en arbejdsløshedskasse fra 1 år til 18 måneder.

Ændring af arbejdskravsbestemmelserne (26-ugers-/17-ugers-reglen) (§ 55 og § 72).

Revision af rådighedsbestemmelserne (§ 63 og § 65).

Præcisering af arbejdsløshedskassernes vejledningspligt (§ 65).

Disse ændringer skal i øvrigt ses i sammenhæng med en række iværksatte administrative initiativer, der forøger de lediges muligheder for at fastholde deres tilknytning til arbejdsmarkedet. Det drejer sig bl.a. om tidlig og motiverende information og vejledning. Således er

[Arbejdsministeren]

der nu et tilbud om en individuel samtale hos AF efter 3 måneders ledighed. Videre vil ledige med særlig risiko for langvarig ledighed få tilbud om et inspirationskursus, hvor de kan få bistand til at få afklaret, hvorledes de bedst får forbedret deres beskæftigelsesmuligheder.

På undervisningsområdet er det besluttet at liberalisere adgangen til LAMU-kurserne, således at flere ledige kan få del i de gunstige beskæftigelseseffekter, disse kurser har vist sig at medføre for deltagerne. Videre etableres som noget nyt en særlig 1-årig arbejdsmarkedsuddannelse, hvor teori og praksis er integreret. Disse uddannelser, som sigter på de mindst uddannelsesmotiverede, vil starte som forsøg for kvinder inden for et par brancherområder i efteråret.

Bortset fra de lempede betingelser for at modtage iværksætterydelse medfører forslagene til lovrevisionen vedrørende arbejdstilbudsloven alle merudgifter.

Det er regeringens hensigt fortsat at føre en stram udgiftspolitik. Grundlaget for lovforslaget er derfor, at det skal være udgiftsneutralt for det offentlige.

Derfor indgår i den samlede helhed et forslag om, at retten til dagpenge ændres fra 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse til 18 måneders medlemskab. De besparelser, som herved opnås, skal kompensere for merudgifterne.

Økonomien i forslagene er behæftet med betydelig usikkerhed. De økonomiske konsekvenser af lovforslaget vil derfor blive fulgt meget nøje i de kommende år med det formål at vurdere, om forudsætningen om udgiftsneutralitet bliver opfyldt. Viser det sig senere, at der samlet er økonomisk plads til yderligere forbedringer, er regeringen indstillet på at gennemføre sådanne. Omvendt er det regeringens pligt at gennemføre besparelser, hvis det modsatte er tilfældet.

Forslagene har været præsenteret for repræsentanter for de kommunale organisationer, og som tidligere nævnt har der været drøftelser med arbejdsmarkedets parter inden forslagenes færdiggørelse. Af tidsmæssige grunde har det ikke været muligt at indhente en egentlig udtalelse om den endelige udgave af lovforslagene fra Landsarbejdsnævnet.

Det er mit håb, at det på baggrund af seriøse og ansvarlige drøftelser bliver muligt at opnå

bred enighed om rammerne for de kommende års indsats mod langvarig ledighed, og jeg vil hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Bente Søltøft (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Forhøjelse af børnetilskud).

(Lovforslag nr. L 259).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bente Søltøft (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om særlige initiativer til støtte for eneforsørgere.

(Beslutningsforslag nr. B 146).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Stavad (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om afgift af renter af forbrugslån.

(Beslutningsforslag nr. B 147).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Tilbagetagelse af forslag:**Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):**

Medlemmer af Folketinget Stavad (S), Helen Beim (S), Erling Christensen (S), Pia Gjellerup (S), J. K. Hansen (S), Jytte Hilden (S) og Lykke-tøft (S) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende af dem fremsatte lovforslag tilbage:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af forbrugslån og skattekontrolloven. (Fritagelse for afgift af renter af lån under 300.000 kr. optaget før 1. januar 1987).

(Lovforslag nr. L 109).